

Credo

Zdzisław OLEJNICZAK

Grafiką zajmuję się od ponad 30 lat, od momentu kiedy rozpocząłem pracę w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi (obecnie Akademia Sztuk Pięknych). Moje prace graficzne to klasyczne czarno-białe linoryty. Artyści próbują przekazać to co czują poprzez obraz. Dopiero kontakt widza z pracą np. w galerii jest dopełnieniem całości jako dzieła. Tworzę grafiki najczęściej średniego formatu max. 100 x 70 cm – pozwala mi to na skupieniu się nad koncepcją pracy, nad tym co chcę przekazać odbiorcy.

Opis werbalny lub pisany nigdy nie dokona w pełni analizy prac malarskich, rysunkowych czy graficznych. Trudno jest opisać to, co ma służyć informacji lub analizie wizualnej, a jeszcze trudniej oddać ich przekaz duchowy. W moich pracach, częstymi elementami kompozycji są figury niemożliwe. Dlaczego? Może dlatego, że są one czymś „nad” lub „w pod” świadomości każdego człowieka.

W dziejach ludzkości niejednokrotnie, to dążenie do fikcji, nierealności, budowało w końcu coś realnego. Podnosiła ludzką podświadomość do kolejnych zmagania z przyrodą, z kosmosem. To, że staram się tak zestawiać linie lub plamy, dążę do pewnej tajemniczości elementów, znaków. Staram się nie ujawniać w pierwszym kontakcie wzroku brył. Dzięki takim zabiegom obserwator wnika w głąb, śledzi charakter formy. Dochodząc do końca jednych brył, rozpoczyna rozpoznawanie innych. Zabieg pozornie prosty, ale ponowne przejścia budzą w nim pewną nierealność.

Może odnajduje wtedy pewne związki między swoimi doznaniem we śnie, a przeżyciami na jawie.